

A babgulyás illata

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 20. szám, 2020. május 15.

„Állandó lakhelye...” Oda van írva, tessék csak elolvasni! Majd elmagyarázom, hogy miért nem ott...

„Születési helye...” Az egy kisközség, Pesttől úgy hetven kilométerre. Nem hallottak róla a biztos urak? Semmiről nem híres. Egyszer volt ott egy kettős gyilkosság, úgy tizenöt éve, családi ügy, alig ismertem őket.

Ott, kérem, abban a faluban éltem harminc évig. Onnét jártam a városba, a szakközépbe. Majdnem le is érettségiztem.

Szüleim korán meghaltak. Apám vonatbalesetben, vasutas volt, két vagon ütközője közé szorult, anyám csak úgy, hirtelen betegségben, vagy talán a búbanatban...

Meg is nősültem, falubeli lányt vezettem oltárhoz, tehetős családból valót.

Takaros kis házunk volt, tapasztott fal, cseréptető, magam dobattam le korábban a nádfedelelet, amikor munkába álltam, a téesz gépállomásán lettem szerelő. Traktor, kombájn, vetőgép, daráló, teherautó, bármit rám bízhattak a górék.